

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Når der bliver fremsat et lovforslag om øget bemyndigelse til politiet og ikke kun dansk politi, men også udenlandsk politi, uden en eneste begrundelse for, at man ønsker en sådan udvidet bemyndigelse, er det altså svært at se andet, end at der fra Justitsministeriets side og regeringens side bliver lagt op til, at Folketinget skal fungere som gummistempel. Hvis man fra regeringens side mente, at der skulle være en reel debat, ville man da komme med en enkelt begrundelse for, at det var nødvendigt.

Så er jeg enig i, at selvfølgelig foregår der en udvalgsbehandling, men det, at der er en udvalgsbehandling, er altså ikke det samme som, at vi så også får den demokratiske kontrol. For den demokratiske kontrol består ikke kun i, at vi vedtager at give politiet nogle bemyndigelser. Der skal altså også, når politiet har fået de bemyndigelser, være en kontrol med, hvordan de så bruger de bemyndigelser. Det er især den kontrol, der mangler, og den mangler bl.a., fordi politikerne ikke går ind og behandler udvidede bemyndigelser omkring Europol og Schengen på samme måde, som man gør, når det er udvidede bemyndigelser til det nationale politi.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Nu skal jeg jo ikke stå her og forsvare regeringens fremsættelse af lovforslag eller noget som helst andet, men jeg vil bare sige, at det da er Folketingets pligt, når man bliver stillet over for et lovforslag fra en minister, at gå i dybden med arbejdet, stille spørgsmål i udvalget, tage nogle seriøse debatter om det. Det er jo deri, den demokratiske kontrol ligger. Det er vores ansvar, og det skal vi da tage alvorligt. Det er da vores opgave som parlamentarikere at sørge for, at der er et grundigt arbejde, før man stemmer om et lovforslag.

Hvad angår den parlamentariske kontrol efterfølgende, er det da også vores pligt at drage den ansvarlige minister til ansvar, og deraf følger det bl.a. at rejse forespørgselsdebatter, og det betyder også at tage ministeren i samråd i udvalget og sørge for, at ministeren bliver holdt op på sit ansvar, når først loven er vedtaget og skal træde i kraft og gennemføres i praksis.

Kl. 11.25

Så jeg kan ikke se andet, end at det er Folketinget, der skal tage det ansvar alvorligt og gen-

nemføre det i praksis, og det har vi alle muligheder for.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg er fuldstændig enig med fru Elisabeth Arnold i, at det er Folketingets pligt at gøre det. Det, jeg er bekymret for, er, hvorvidt Folketinget gør det, for det har der ikke været meget der har tydet på hidtil.

Jeg vil sige, at når regeringen mener at kunne slippe af sted med et fremsatte et forslag, hvor der ikke er én eneste begrundelse for forslaget, så er det altså udtryk for, at man forventer, at det kan man slippe af sted med. Så er der heldigvis nogle, der siger noget til det, men nu må vi se, om det ikke bare bliver vedtaget uændret.

Så siger fru Elisabeth Arnold, at vi jo kan rejse forespørgsler og stille spørgsmål til den ansvarlige minister og kalde ministeren i samråd. Men hvem er den ansvarlige minister? Hvis vi er utilfredse med nogle af de oplysninger, der flyder rundt i Schengensystemet, hvis vi f.eks. er utilfredse med, at statsborgere ikke får lov til at rejse fra Rostock, når de vil op at demonstrere i København, hvad er det så for en ansvarlig minister, vi skal stille til ansvar?

Hvis det er Rostock, er det jo en tysk minister. Når det er danske statsborgere, der ikke får lov til at rejse til Island, er det den islandske minister. Hvordan skal vi stille den minister til ansvar, hvis ikke vi er med til at lave nogle konkrete regler, der sikrer, at der er den kontrol med det, der foregår, og sikrer nogle meget snævre rammer for, hvad der kan foretages?

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Et enkelt spørgsmål og en kommentar til fru Line Barfod i forbindelse med det lovforslag, der tidligere var til behandling, og som nu også bliver relateret til arbejdet her i forbindelse med dette forslag.

Det er jo sådan, at det forslag, der blev lagt frem om, at man også kunne observere ikkemistetænkte på dansk grund, var baseret på behandling i hele EU-systemet, hvor justitsministerkredsen og andre har mødtes. Det har været i Europaudvalget her forinden, og der var bl.a. i bemærkningerne til dette lovforslag anført, at en række lande, jeg mener, at det var Spanien, Frankrig plus et enkelt, Belgien, tror jeg, det var, der var inde i billedet, som havde haft konkrete problemer med det her.